

PAMÁTKA PANNY MARIE MATKY CÍRKVE BUDE ZÁVAZNÁ PRO CELOU CÍRKEV

Vatikán. Z rozhodnutí papeže Františka bude celá církev latinského obřadu od nyní slavit památku Nejsvětější Panny Marie, Matky církve. Zveřejněný dekret Kongregace pro bohoslužbu a svátosti určuje, že bude připadat na první pondělí po neděli Seslání Ducha svatého. Jak připomíná v komentáři k dekretu prefekt kongregace, kardinál Robert Sarah, Maria Matka církve byla doposud v tento den připomínána ve dvou místních církvích: v Polsku a v Argentině.

Dnes publikovaný dekret připomíná genezi kultu Panny Marie jako Matky církve. Křesťané brzy začali vnímat Marii jako svou Matku. Dosvědčují to slova sv. Augustina, který nazývá Marii Matkou Kristových údů, neboť skrze svou lásku spolupracovala na novém zrození věřících v církvi. Svatý Lev Veliký pak zdůrazňuje, že Maria je jak Matkou Krista tak i údů Jeho mystického Těla, tedy církve.

Vatikánský dekret se odvolává také k Janovu evangeliu (srov. Jan 19,25), kde čteme o Mariině přijetí odkazu Synovy lásky, když *přijala všechny lidi, zosobněné v milovaném učedníku, jako děti, které mají být obnoveny k božskému životu*. Od té chvíle se Maria stává průvodkyní rodící se církve a je jako taková vnímána také v církevním společenství, které ji během staletí poctilo mnoha tituly odpovídajícími této její roli. Rozvoj tohoto kultu vrcholil oficiálním prohlášením Panny Marie Matkou církve, k němuž přikročil papež Pavel VI. při zakončení třetího zasedání II. vatikánského koncilu 21. listopadu 1964.

Vatikánský dekret dodává, že zavedením této nové závazné památky do liturgického kalendáře papež František chce podpořit růst mateřského citění v církvi a rozvoj autentické mariánské zbožnosti.

Dokument, podepsaný v den památky Panny Marie Lurdské 11. února 2018, rovněž stanovuje, že památka má být od nyní zanesena ve všech kalendářích a liturgických knihách, včetně liturgie hodin. Příslušné liturgické texty jsou připojeny k dekretu a jejich překlady, schválené jednotlivými biskupskými konferencemi, budou zveřejněny poté, co je vatikánská kongregace potvrdí.

ze zpráv Radio Vaticana.cz pro Poutník vybral Zdeněk Ježek

SYMBOLY BOŽÍHO SLOVA

Pokrm

K velmi známým Ježíšovým výrokům patří: „Nejen chlebem živ je člověk, ale každým slovem, které vychází z Božích úst“ (Mt 4,4). Toto svědectví jasně potvrzuje, že z Božího slova je možné žít, přijímat energii tak skutečně, jako ji přijímáme z obyčejného pokrmu. A stejně jako s běžným jídlem, i Boží slovo můžeme „jíst“: „jakmile se objevila tvá slova, pozřel jsem je. Tvá slova byla veselím a radostí srdce“ (Jer 15,16). Ano, vždyť Boží slovo je sladké jak med: „Jak lahodnou chuť má, co ty říkáš! Sladší než med pro má ústa“ (Žl 119,103).

Nápoj

Boží slovo se rovněž přirovnává k různým nápojům: k mléku (mléko je v Bibli něčím lahodným, skoro rajským, výživným – srov. 1. Petr 2,2), k vodě (srov. Jan 4,14), k opojnému vínu: „Moudrost si vystavěla dům, vytesala sedm sloupů. Porazila dobytče, smísila víno a prostřela svůj stůl. Vyslala své dívky, volá na vrcholu městských výšin: ‘Kdo je prostoduchý, ať se sem uchýlí!’ Toho, kdo nemá rozum, zve: ‘Poďte, jezte můj chléb a pijte víno, které jsem smísila, nechte prostoduchosti a budete živi, kráčejte cestou rozumnosti!’“ (Př 9, 1-6).

Symbol vína inspiroval sv. Ambrože k rozvinutí tématu „střízlivého opojení“: „Ti, kteří pilně čerpají z Písma svatého, přijímají toto opojení, které upevňuje ‘kroky střízlivé mysli’ a ‘svlažuje půdu života věčného nám darovaného’“.

Boží slovo, Duch svatý, i eucharistie vyvolávají opojení, tj. hlubokou radost, která nepřináší zatemnění mysli (jako běžné opojení alkoholem), ale naopak větší vnímavost.

(z knihy Angela Scarana Modlitba s Bibli v ruce) -oJ-

BIBLICKÉ POSTAVY – BARNABÁŠ

„Když přišel Šavel do Jeruzaléma, pokoušel se navázat styk s učedníky, ale všichni se ho báli. Nemohli uvěřit, že on je učedníkem. Ujal se ho však Barnabáš. Uvedl ho k apoštolům a vypravoval, jak Šavel viděl na cestě Pána, který s ním mluvil, a jak v Damašku neohroženě vystupoval ve jménu Ježíšově.“ Tak začíná úryvek ze *Skutků apoštolů* (9,26-31), který je prvním čtením této neděle. Vedle čerstvého konvertity Pavla v něm výrazně vystupuje i postava, jejíž základní portrét chceme načrtnout: Barnabáš.

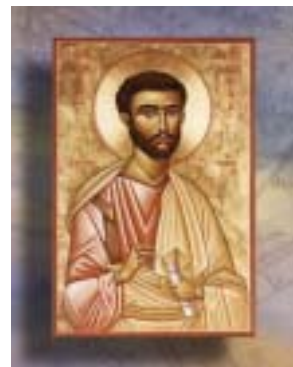
Ve skutečnosti bylo toto jméno přezdívkou, kterou *Skutky apoštolů* vykládají jako „syn útěchy“, přestože její význam byl snad původně pohanský a babylonský a překládal se jako „syn boha Nabu“ (týž bůh je přítomen ve jméně Nabuchodonozor). Jeho pravé jméno bylo však Josef, byl levita původem z Kypru. Jeho prvním činem, který je zachycen ve *Skutcích*, je štědrost vůči chudším bratřím: „Měl pole, prodal ho a peníze přinesl a položil je apoštolům k nohám“ (4,37). Tak naplnil rozhodnutí jeruzalémské komunity o naprostém sdílení majetku.

Rozhodný okamžik pro jeho křesťanskou zkušenost nastal při setkání s Pavlem. Barnabáš byl vyslán mateřskou církevní obcí v Jeruzalémě do Antiochie, aby ověřil způsob hlásání víry, který zde praktikoval mezi pohany. Barnabáš „tam přišel a viděl, jak Boží milost působí; zaradoval se proto a povzbuzoval všechny, aby celým srdcem zůstali Pánu věrni. Byl to výborný muž, plný Ducha svatého a víry. Tak byl pro Pána získán velký počet lidí“ (*Sk* 11,23-24): povšimněte si narážky na jeho přezdívku ve zmínce o jeho „povzbuzování“. Pak tedy „odcestoval do Tarzu, aby vyhledal Šavla: když ho našel, vzal ho s sebou do Antiochie. V této církevní obci spolu pobýli celý rok a vyučili velké množství lidí, takže se v Antiochii ponejprv začalo učedníkům říkat 'křesťané' (11, 25-26)“.

Od té chvíle oba jednali společně a udržovali styk s Jeruzalémem. Otázka přímé konverze pohanů ke křesťanství bez předcházejícího přijetí židovství a jeho zvyklostí vyvolalo diskuze, a tak bylo rozhodnuto uspořádat „koncil“ ve svatém městě. Výsledek tohoto zasedání byl velmi příznivý otevřenému přijetí, které praktikovali Pavel a Barnabáš; právě oni a další dva vyslanci Barsabáš a Silas-Silván jej přinesli do Antiochie (srov. 15,22). Stojí za připomínku, že Antiochie v Sýrii (v současném Turecku) byla kosmopolitní metropolí, kde – jak již bylo řečeno – existovala živá komunita křesťanů.

Ve vztahu s Pavlem přišly i okamžiky napětí. Byli připraveni vydat se na druhou misijní cestu a „Barnabáš chtěl ještě přibrat Jana, kterému říkali Marek,“ pravděpodobně budoucího evangelistu. Ale Pavel toto rozhodnutí nesdílel, protože jej považoval za nestálého. „Vzniklo z toho rozladění, takže se od sebe odloučili. Barnabáš vzal s sebou Marka a odjel lodí na Kypr, Pavel si však zvolil Silu... a odcestoval (15,37-40)“. Jak je vidět, i ve vítězné církvi na počátku nechyběly obtíže a rozdílné úhly pohledu. Pavel však na svého dávného kolegu vzpomínal s obdivem, když psal křesťanům do Korintu (srov. *I Kor* 9,6).

(Gianfranco Ravasi, *Biblické postavy*) -oJ-

SVATÝ JAN NEPOMUCKÝ

(14. století)

Svatý Jan se narodil v malé obci Pomuk. Základy vzdělání získal Jan patrně v blízkém cisterciáckém klášteře. Tradice uchovala zprávu o jeho pravidelném putování s maminkou z Pomuku do Nicova na pouť, podobně se zachovával jeho zvyk putování z Prahy do Staré Boleslavi.

V Praze působil jako notář, později jako farář u sv. Havla. Získal titul bakaláře církevního práva a ve studiích pokračoval v Padově. Po studiích se stal vyšehradským kanovníkem a žateckým arcijáhmem. Když si ho arcibiskup Jan z Jenštejna vybral za svého generálního vikáře, říkalo se mu pro jeho mírnou a tichou povahu Johánek z Pomuku.

Jan je světec výmluvný svým mlčením a pečlivostí při správě svěřených úkolů. V úloze generálního vikáře však neměl mnoho času, aby promyslel vše, co bylo třeba udělat pro arcidiecézi. Nad arcibiskupovou hlavou se rozpoutala bouře králova hněvu pro potvrzení volby opata v Kladrubech, kam chtěl král prosadit svého oblíbence, ale bratři a generální vikář jej potvrzením předešli. Nejnovější historické bádání také dokládá, že u Jana jako církevního právníka brala rady králova manželka Žofie, když chtěl král prohlásit jejich manželství za neplatné.

Co se všechno odehrálo v mučírně, se už nedozvíme. Nejnovější lékařské zkoumání ostatků odhalilo, že Jan byl nejen mučen, ale doslova ubit. Janovo tělo bylo již tři roky po jeho smrti přeneseno z kostela svatého Kříže (dnes zrušeného) do katedrály a uloženo poblíž oltáře, kde Jan sloužil mši. Byl to první projev úcty mučedníkovi.

Janova památka zůstala v českém národě živá a úcta k němu nepominula. V roce 1729 byl svatořečen a Jan Fischer z Erlachu oslavil sv. Jana překrásným stříbrným náhrobkem.

(Karmelitánský kalendář 1999 – autor neuveden) -oJ-

RODINA JE ZÁCHRANNÁ SÍŤ

Tisková zpráva k Mezinárodnímu dni rodiny 15.5.

Rodina má ve společnosti zcela nezastupitelné místo. Oblastní charita Ústí nad Orlicí cílí své služby právě na podporu rodiny a všechny věkové kategorie jejích členů.

Klima ve společnosti není pro rodinu ideální, proto je třeba znovu objevit nezastupitelnou hodnotu a krásu rodiny. Podpora rodiny je také jedna z priorit Oblastní charity Ústí nad Orlicí. „*Ve všech službách, které poskytujeme, se setkáváme s lidmi, kteří volají po pozornosti okolí a potřebují pomoc. Často vidíme, že když rodina dobře funguje, a některý z jejích členů se ocitne v životních nesnázích, plní úlohu záchranné sítě,*“ říká ředitelka Marie Malá a dodává: „*Naše služby se zaměřují na všechny věkové kategorie – od kolébky až po hrob.*“

Nabízené služby

Rodičům s malými dětmi slouží dvě rodinná centra a mládeži Nízkoprahový klub. Pracovnice terénní služby Šance pro rodinu zajíždí přímo do ohrožených rodin v celém okrese, kde učí rodiče konkrétním dovednostem a převzetí zodpovědnosti za chod rodiny.

V občanské poradně se setkáváme s neblahými vlivy, které ohrožují rodiny – např. dluhy, exekuce, rozvody, neplacení výživného. Následky většinou nesou ženy s dětmi, které často nemají nikde dovolání. Hodně lidí naivně a nerozvážně naletí lákavým nabídkám rychlých půjček, které slibují zaručené štěstí, a přivedou tak rodinu do vážných problémů. Rychlé štěstí ale neexistuje, štěstí pramení spíše z letitého budování vztahů, věrné péče o rodinu a trpělivé práce na pracovišti.

Starší generaci jsou určeny zdravotní služby – charitní ošetrovatelská služba, půjčovna kompenzačních pomůcek a domácí hospicová péče. Zdravotně handicapovaným lidem pak osobní asistence, pečovatelská služba či sociálně terapeutické dílny. I zde je rodinné zázemí pečující rodiny velmi důležité pro spolupráci s těmito službami.

A konečně: i lidem, kteří domov nemají, poskytujeme v našich zařízeních možnost hygieny, výměny oblečení a snažíme se jim pomoci, aby se vrátili zpět do samostatného života.

Charita podporuje rodinu

Budovat rodiny je důležité i přes různé těžkosti, které život přináší. Vytváření bezpečného zázemí domova na základě vzájemné lásky je podstatný vzorec pro životní postoje dalších generací.

Charita podporuje tradiční model rodiny s jeho hodnotami zodpovědnosti, slušnosti či ohleduplnosti a nabízí k tomu své služby.

Iva Marková, Oblastní charita Ústí nad Orlicí, www.uo.charita.cz

SNAŽME SE ZAMYSLET 2

V minulém Poutníku jsme si mohli přečíst řeč kanovníka Smitha na schůzi kapituly. Kniha Bruce Marshala „Plná slávy“ ale obsahuje mnoho textů k zamyšlení. Věnujme se tentokrát rozhovoru pana kanovníka s biskupem při výměně píchlého kola.

„Psal se rok 1929 a už tehdy se mluvilo o další válce, která za deset let opravdu vypukla: „Co se týče té války, nesmíme zapomínat, že církev vždycky učila, že je spravedlivé bojovat na obranu své země,“ řekl biskup a díval se přitom na kanovníkovy hbité prsty.

Píchnuté kolo bylo mezitím vyzdviženo od země. Kanovník Smith se chopil opět francouzského klíče a začal uvolňovat osmiúhelník matek. Houf zevlounů na ně čuměl se soustředěnou netečností. Nepomohl nikdo.

„To já nijak nepopírám, Excellence,“ řekl kanovník Smith. „Nebylo by však třeba bojovat na obranu své země, kdyby byl ze světa vykořeněn duch dobyvatelský a útočný. A potom je tak nesnadno říci, kdo je útočník a kdo je obránce, když mezi národy vládne taková nedůvěra. Mám za to, Excellence, že je povinností kněží kázat širší lásku k bližnímu. Je něco pobuřujícího a strašného v tom, jak se miliony lidí učí nenávidět a zabíjet miliony jiných lidí, které nikdy neviděli. Neboť lidé jsou většinou hrozně prostřední, Excellence, ať už jsou to Britové, Němci, Rusové, Francouzi nebo Španělé: chvástají se tím, co neumějí, a mluví pokorně o tom, co umějí; v bezpečí jsou lháři, v nebezpečí mluví pravdu; v salónech zbabělí, a stateční v děrách od granátů; nestoudní s cizími ženami, a něžní k vlastním; nenávidí bídu, kterou nevidí, a pomáhají té, kterou mají na očích; jsou tupí nad knihami, a inteligentní, mají-li v ruce francouzský klíč; všichni mají břicha a všichni jsou obklopeni samotou s netečnými hvězdami nahoře; všichni jsou tak ubozí, když je vidíte spát; a všichni jsou poznamenáni obrazem Božím, všichni jsou stvořeni strašně zázračně, všichni mají řasy na očních víčkách a nehty na prstech a uši vedle hlavy. Je to zajisté povinností církve, aby je učila lásce jedněch k druhým.“

„Nesnáz s vámi je v tom, kanovníku, že jste básník,“ řekl biskup, ale neznělo to nelaskavě.

Pokračování biskupovy odpovědi si necháme na příště.

pro Poutník zpracoval Zdeněk Ježek

Kdyby do zahrady naší vešel Pán
a rudě otiskl ránu své ruky
na bílou zeď domu
rád bych byl tomu
v bídě svojí.

A nalámal bych sněti
a složil bych je na zem pod obraz rány
a hlavu svou bych na ně skládal
v úzkostech srdce
tvrdě vězněného.

Bohuslav Reynek

AHOJ DĚTI!

Houpačky, kolotoče, střelnice, skákací hrady, autodráha a cukrová vata nebo zmrzlina asi teď nejvíce zaměstnávají vaše myšlenky. Není divu, vždyť slavíme pout' . Neměl by nám ale uniknout hlavní smysl pouti, oslava svátku patrona našeho farního kostela sv. Jiří, společenství nás všech při bohoslužbě, ale i doma v rodinách.

Stále ještě prožíváme velikonoční dobu, takže zní radostné aleluja. Dobu, kdy zmrtvýchvstalý Ježíš pobýval s učedníky, než se navrátil k svému Otci a došlo k seslání Ducha Svatého.

Dalším důvodem k radosti může být i to, že v úterý začíná mariánský měsíc květen, měsíc zasvěcený Panně Marii. Prosme ji, hleděme u ní útěchu ve všech našich starostech, ona je maminkou a rozumí nám tak, jako každá maminka rozumí svému dítěti.

Obrázek přináší květiny pro Pannu Marii. Na první pohled to vypadá jako dlouhý pás květin, ale ve skutečnosti jsou to dva stejné kousky, které se liší v 10 rozdílech. Vaším úkolem bude je najít a celý obrázek vybarvit. Přeji nejen krásnou pout' , ale i celý májový měsíc.

(Otazníček)

Pro starší:

V úterý oslavili svůj svátek všichni ti, kteří nosí jméno Jiří. A protože toto jméno zdobí i náš farní kostel, slavíme dnes společně poutní slavnost. Na slavnostní bohoslužbu většina z nás dojde pohodlně pěšky nebo se přiblíží na kole, případně autem, protože to nemáme vůbec daleko. Pokud by se ale někdo chtěl vypravit na pout' do jiného kostela sv. Jiří, kudy by vedly jeho kroky?

Asi známe baziliku sv. Jiří na Hradčanech, kam by se dalo putovat, ale je to poměrně daleko. Poohlédněme se proto v našem bližším okolí. Zjistíme, že pout' spolu s námi mohou slavit také v Horních Heřmanicích, v Třebovicích u České Třebové, v Kunvaldu, v malém kostelíku ve Voleticích u Luže, v Kunčině u Moravské Třebové, v Javornici u Rychnova nad Kněžnou, dále také v Kostelci nad Orlicí, v Býšti u Hradce Králové, ale třeba i v Mikulči u Svitav.

A určitě by se našlo ještě více kostelů, které mají patrona sv. Jiří. V celé České republice je jich řada.

(EJ)

Řešení z minulého Poutníka:

Písmena z kříže měla vytvořit slovo SPÁSA. Tajenka z osmisměrky: Velikonoční tajemství Kristova vzkříšení je tak veliké, že si zaslouží, abychom HO STÁLE ZNOVU ODHALOVALI A SLAVILI KAŽDÍČKOU NEDĚLI.

LUKÁŠ

O POKRYTČÍCH

Ježíš opovrhoval pokrytci a vysmíval se jim. Jeho hněv na ně dopadal jak bouře. V uších jim jako burácení hromu zněl jeho hlas a děsil je.

Ze strachu před ním mu usilovali o život a jako krtci kutali v temné zemi, aby podryli jeho kroky. Do jejich léčky však neupadl. Vysmíval se jim, neboť dobře věděl, že Duch nemůže být zesměšněn, ani podlehnout nástrahám. V ruce držel zrcadlo a v něm viděl pomalé, pokulhávající a ty, kdo na cestě k vrcholu vrávorají a odpadají. Měl s nimi se všemi soucit. Chtěl je pozvednout na svou úroveň a nést jejich břímě. Přál si, aby ve své slabosti našli oporu v jeho síle.

Zatímco lháře a vrahy zcela neodsuzoval, pro pokrytce, kteří mají zahalenou tvář a ruku skrytou v rukavici, měl jen opovržení. Často jsem se zamýšlel nad tím srdcem, které poskytne útočiště všem, kdo z pustiny vejdou do jeho svatyně, a avšak pro pokrytce zůstává zavřené a zapečetěné. Jednoho dne, kdy jsme s ním odpočívali v Granátovníkovém sadu, jsem mu řekl: „Mistře, ty odpouštíš a těšíš hříšníky a všechny slabé a nejisté, pokrytcům však neodpouštíš“. Odpověděl mi: „Dobře si volil svá slova, když jsi hříšníky nazval slabými a nejistými. Odpouštím jim jejich slabost těla a nepevnost ducha. Neboť jejich nedostatky na ně naložili jejich praotcové či chtivost jejich bližních. Pokrytce však nesnesu, poněvadž to oni sami ujařmují bezelstné a ústupné. Ti slabí jsou lidé ztracení v poušti. Pokrytec však ztracen není. Cestu zná a směje se do větru a pisku. Proto jej odmítám“.

*Z vrcholného díla básníka, filozofa a malíře Chalíla Džibrána – „Ježíš, Syn člověka“
pro Poutník vybrala B. Hrubantová*

CHCEME SE CÍTIT LÉPE. A TAK SE SROVNÁVÁME S DRUHÝMI.

Podobenství o marnotratném synu

Podobenství o marnotratném synu (nebo spíše „O soucitném otci“ – srov. Lk 15,11-32) představuje nevyčerpatelné bohatství, které každá doba znovu pro sebe objevuje.

Starší bratr dělá, co se mu řekne. Jeho srdce ale vychladlo.

Starší bratr, který zůstal doma a nikam neodešel, ale nakonec doma se svým otcem vůbec není. Odmitá svého mladšího bratra, který se s potupou vrátil ze světa a pocítuje zášť, když se tomuto mladšímu bratrovi prokazuje jakákoliv láska nebo náklonnost. Starší bratr touží po otcově uznání a požehnaní, ale zdá se, že netouží po jeho srdci. Ztratil radost ze života a jeho srdce se stalo sebestředné a pyšné. V našem podobenství nakonec stojí venku před domem, zatímco jeho bratr se raduje uvnitř.

Starším bratrem je ten, kdo vidí všechno, co „vykonal“, ale nemá ponětí o tom, co mu chybí vnitřně. „Tolik let už ti sloužím a nikdy jsem žádný tvůj příkaz nepřestoupil“ (Lk 15,29). Je to nenápadná past – zamilovat se do toho, co Bůh učinil, namísto toho, abychom milovali jeho samého, který v našich životech znovu a znovu jedná. Zapomenout na svou prvotní lásku, ať už nenápadně nebo nevědomky, znamená padnout do pastí syndromu staršího bratra. Ten nám jako jednotlivcům klade nástrahy a celá hnutí, komunity i církve vyčerpává.

Starší bratr v našem podobenství zůstává doma a dělá, co se mu řekne. Jeho srdce ale vychladlo. Ze života se mu stává rutina. Naše rutinní a zakořeněné hříchy nám brání v důvěrném vztahu s Otcem. Drží nás v postoji staršího bratra – žijeme v otcově domácnosti, ale nemáme účast na teple jeho objetí.

Chceme se cítit lépe. A tak své chyby srovnáváme s druhými.

Tím, že se srovnáváme s druhými, se sami snažíme ospravedlnit. Chceme se cítit lépe a tak své chyby srovnáváme s druhými. Úzkostlivě se staráme o to, abychom

se ospravedlnili a tak získali „právo“ odsuzovat druhé lidi.

Podívejme se znovu na staršího bratra z Lukášova podobenství. Očividně porovnává vlastní spravedlnost s bratrovým bezstarostným a zjevně hříšným způsobem života. Soudí na základě porovnávání. Neskrývají se ve skutečnosti v jeho srdci stejné hříchy? Odchází ze scény, odpírá otcí svou přítomnost v domě, trápí jeho srdce, je sobecký, nezralý, vzdorovitý a zahleděný sám do sebe.

Když soudím, odsuzuji sebe.

Naše odsuzování svědčí také o tom, že si neuvědomujeme, jak milosrdný je k nám Bůh. Když soudím, odsuzuji sebe. Dokazuji tím, že stále ještě žiji v hříchu, stále jsem zavržený. Pokud by takový hřích už v mém srdci nebyl, stalo by se tak milostí Boží, protože jeho láska tento hřích přikryla. On jej očistil svou krví a osvobodil mě. Jsem-li od něj skutečně osvobozen, pak z mého srdce bude proudit milosrdenství, a ne odsudek, protože i mně bylo prokázáno milosrdenství. Když ale soudím, pak dokazuji ostatním i sobě, že nejsem od svých hříchů osvobozen, že v nich stále ještě žiji.

Myslím si, že naše odsuzování druhých má kořeny v tom, že sami žijeme v zavržení, a ne v milosti. Boží milost jsme do svých životů ještě plně nepřijali. Nedívejme se ani na ostatní prizmatem jejich hříchů. Pohledme na to, co Bůh stvořil. Zkoumejme své povolání, svůj potenciál v Kristu. Buďme si vědomi toho, že sám Kristus nám dal svůj život. V něm jsme byli ospravedlněni. Nemusíme žít v odsouzení. A protože už nad námi odsouzení nemá vládu, nemáme ani my odsuzovat druhé. Poznali jsme milosrdenství a tak i my můžeme prokázat milosrdenství. Boží srdce můžeme odhalit druhým jen tehdy, pokud nejdříve dovolíme Bohu, aby jednal v našem životě a vyřadil své milosrdenství na ty oblasti, ve kterých máme tendenci soudit druhé.

„Ať jsi kdokoliv, nemáš výmluvu, jestliže ze sebe děláš soudce! Tím totiž, že soudíš druhého, sám sebe odsuzuješ. A my víme, že Boží soud právem postihuje ty, kdo takové věci dělají. Soudíš ty, kdo něco takového páchají, a myslíš si, že unikneš Božimu soudu, ačkoliv sám děláš totéž?“ (Řím 2,1–3).

Když tedy odsuzujeme někoho jiného, odsuzujeme sebe, protože stejný hřích je v nás.

Mesiáš nebude soudit podle toho, co vidí oči...

Naše soudy se někdy podobají soudům farizeů, kteří chtěli ukamenovat ženu – jsou založeny na klamu a sebeospravedlňování. Izaiáš nás informuje o tom, že Mesiáš nebude soudit podle toho, co vidí oči, nebude rozhodovat podle toho, co slyší uši, nýbrž bude soudit spravedlivě a rozhodovat bude podle práva (srov. Iz 11,3).

Se svolením zpracováno (a redakčně upraveno) podle knihy: Neal Lozano, [Návrat staršího bratra](#), kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství.

Zdroj: Pastorage.cz

7. národní pouť přátel Likvidace lepry

Sobota 2. června 2018

Bazilika Nanebevzetí P. Marie na Svaté Hoře (Příbram)

Program:

10:00 Mše svatá – celebruje P. Zbigniew Czendlik

11:00 Přednáška (P. Zbigniew Czendlik)

12:00 Prezentace činnosti LL

13:00 Požehnání poutníkům

www.lepra.cz

LEKTORSKÁ SLUŽBA

Květen 2018			
Ne 6. 5.	6. neděle velikonoční	7:30	p. Kunertová 300
		16:00 MH	Severinovi 342
Ne 13. 5.	7. neděle velikonoční	7:30	Hejlovi 232
		10:30	<i>Mše sv. pro děti</i>
		16:00 MH	Bláhovi 457
Ne 20. 5.	Slavnost Seslání Ducha Svatého	7:30	Macháčkovi ml. 60
		16:00 MH	Klekarovi 292
Ne 27. 5.	Slavnost Nejsvětější Trojice	8:00	<i>I. sv. přijímání dětí</i>
		16:00 MH	Vágnerovi 102
Červen 2018			
Ne 3. 6.	9. neděle v mezidobí	7:30	Marešovi 408
		16:00 MH	Müllerovi 177
Ne 10. 6.	10. neděle v mezidobí	7:30	Vašíčkovi 349
		16:00 MH	Macháčkovi st. 60
Ne 17. 6.	11. neděle v mezidobí	7:30	Faltusovi 356
		16:00 MH	Motlovi 11
Ne 24. 6.	Slavnost Narození sv. Jana Křtitele	7:30	p. Havlíčková 341
		16:00 MH	Málkovi 180

PODĚKOVÁNÍ

Na sbírku „Svatopeterský haléř“ v neděli 25. 2. 2018 naše farnost darovala 9.691,- Kč.

Dobrovolný příspěvek při farní akci „Misijní koláč“ v neděli 11. 3. činil 16.121,- Kč. Částka byla odeslána na podporu Papežských misijních děl.

V neděli 8. 4. jsme při každé mši svaté v naší farnosti přinesli svoji „Postní almužnu“. Celková částka byla 16.238,- Kč. Tímto darem jsme přispěli na provoz Azylového domu v Hamrech u Hlinska, který poskytuje pomoc maminkám v tísní, aby se jejich děti mohly narodit a žít.

Děkuji všem vám, kteří jste jakkoliv přispěli k dobrému průběhu slavení liturgie ve Svatém týdnu a o velikonočních svátcích, pomocí při setkáních farnosti, peněžními dary a v neposlední řadě modlitbou. Pán Bůh zaplať.

PĚŠÍ POUŤ NA HORU MATKY BOŽÍ U KRÁLÍK

V sobotu 9. 6. se opět vydáme na pouť na Horu Matky Boží u Králík. Skupina pěších poutníků odchází z Dolní Čermné od kostela v 6 h. ráno. Odjezdy pro poutníky, kteří pojedou autobusem: Dolní Čermná náměstí ve 14:00 h., Dolní Čermná Tesla ve 14:02 h., Petrovice na točně ve 14:10 h. a Verměřovice u kostela ve 14:15 h. Cena cesty autobusem pro dospělé 100,- Kč, děti polovic. Vítání budou také poutníci, kteří se vydají vlastními dopravními prostředky.

Po příjezdu asi v 15:00 h. by následovala modlitba křížové cesty v ambitech, v 17:00 h. mše svatá v poutním kostele a po mši svaté jsme zváni na varhanní koncert také v kostele. Občerstvit se bude možné v místním Poutním domě nebo z vlastních zásob. Předpokládáný návrat kolem 20:00 h.

Zájemce o společnou cestu autobusem tam a také zpět prosíme, aby se zapisovali na připravený formulář v našich kostelech.

PŘÍLEŽITOST KE SVÁTOSTI SMÍŘENÍ

Dolní Čermná	středa 2. 5.	15:00 – 17:00 h.	P. Ján Kubis z Dolní Dobrouče	
		18:00 – 18:55 h.		
Verměřovice	čtvrtek 3. 5.	17:30 – 18:55 h.		P. Josef Roušar
Dolní Čermná	pátek 4. 5.	17:00 – 18:55 h.		
	ostatní dny	30 minut před mší svatou		
Mariánská Hora	neděle	15:30 – 15:55 h.		

POUTNÍ ZÁJEZD FARNOSTI

Letos máme naplánovaný poutní zájezd naší farnosti v sobotu 15. 9. 2018. Místa, která chceme navštívit, jsou Svatý Hostýn, město Zlín, poutní místo Štípa u Zlína, popř. Zoo Lešná. Zvu vás všechny, starší, mladší, rodiny. Podmínky budou podobné jako vloni. Cenu cesty autobusem a společného oběda oznámíme později. Zapisujte se na připravený list v našich kostelech do konce měsíce května.

otec Josef

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

5. NEDĚLE VELIKONOČNÍ, POUŤ SV. JIŘÍ neděle 29. dubna 2018 18. a 19. týden / 2018

BOHOSLUŽBY A AKCE:

pondělí 30. 4.	po 5. neděli velikonoční		
úterý 1. 5.	sv. Josefa Dělníka	18:30 19:00	<i>adorace v Petrovicích</i> mše sv. v Petrovicích - za zemřelé přátele
středa 2. 5.	sv. Atanáše, biskupa a učitele církve	15:00 19:00	<i>příležitost ke svátosti smíření v Dolní Čermné</i> mše sv. v Dolní Čermné - na úmysl dárce
čtvrtek 3. 5.	svátek sv. Filipa a Jakuba, apostolů	17:30 19:00	<i>adorace a svátost smíření ve Verměřovicích</i> mše sv. ve Verměřovicích - za Marii Moravcovou a celou rodinu
pátek 4. 5.	po 5. neděli velikonoční, první pátek	13:45 17:00 19:00	příprava dětí na 1. svaté přijímání <i>adorace a svátost smíření v Dolní Čermné</i> mše sv. v Dolní Čermné - za rodiče Majtanovy, dceru a duše v očistci
sobota 5. 5.	po 5. neděli velikonoční	7:30 19:00	mše sv. v Dolní Čermné mše sv. v Petrovicích - za Vlastimila Nováka, jeho otce Josefa a rodiče Stejskalovy
NEDĚLE 6. května	6. NEDĚLE VELIKONOČNÍ	7:30 9:00 16:00	mše sv. v Dolní Čermné - za farníky mše sv. ve Verměřovicích - za Růženu a Karla Faltusovy a dceru mše sv. na Mariánské Hoře - na poděkování za Boží ochranu na cestách a šťastný návrat
pondělí 7. 5.	po 6. neděli velikonoční		
úterý 8. 5.	Panny Marie, Prostřednice Všech milostí	19:00	mše sv. v Dolní Čermné - za rodinu Křivohlávkovu
středa 9. 5.	po 6. neděli velikonoční	19:00	mše sv. v Dolní Čermné - za rodinu Beranovu
čtvrtek 10. 5.	Slavnost Nanebevstoupení Páně	19:00	mše sv. v Dolní Čermné - za živé a zemřelé členy živého růžence
pátek 11. 5.	po 6. neděli velikonoční; <i>začíná devítidenní příprava na slavnost Soslání Ducha svatého</i>	18:30 19:00	<i>adorace a svátost smíření v Dolní Čermné</i> mše sv. v Dolní Čermné - za Růženu Šimkovou, manžela, rodiče a sourozence
sobota 12. 5.	po 6. neděli velikonoční	19:00	mše sv. ve Verměřovicích - za Břetislava a Jiřinu Krejsovy a celou rodinu
NEDĚLE 13. května	7. NEDĚLE VELIKONOČNÍ POUŤ V PETROVICÍCH	7:30 9:00 10:30 16:00	mše sv. v Dolní Čermné - za Elišku Cejnarovou a celou rodinu mše sv. v Petrovicích - za Václava, Filomenu a Pavla Mikulovy a ostatní zemřelé z obou stran mše sv. v Dolní Čermné - <i>zaměřená pro děti</i> ; - za farníky mše sv. na Mariánské Hoře - za Vojtěcha a Hanu Formánkovy

NÁVŠTĚVA STARŠÍCH A NEMOCNÝCH FARNÍKŮ

Ve středu 2. 5. 2018 ve Verměřovicích, ve čtvrtek 3. 5. v Dolní Čermné a v pátek 4. 5. v Petrovicích.

POUTNÍK, KVĚTEN 2018

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná, bankovní spojení: 155816135/0300

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: dolnocermenska@farnost.cz

Uzávěrka příštího čísla je 20. května 2018. Poutník vyjde 3. června 2018

Členové redakčního kroužku: J. Roušar -oJ-, E. Jansová (EJ), B. Macanová -BM-, J. Moravcová -jm-

Grafické zpracování: T. Bednář, P. Židek, T. Macháček, V. Kubičková, J. Adamec

Tiskne Tiskárna HEAT-TECH s.r.o., Dolní Čermná 231, Lanškroun, ☎ +420731617978. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu...

Nicméně je možná finanční spoluúčast – výrobní náklady s vydáním jednoho kusu Poutníka činí 7,- Kč.